

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ÖTÖDIK SZEKCIÓ

M.S.H. kontra MAGYARORSZÁG

(44283/19. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2025. február 27.

Ez az ítélet végleges, de szerkesztői felülvizsgálat tárgyát képezheti.

Az M.S.H. kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Ötödik Szekció) a következő tagokból álló Tanácsként eljárva:

Stéphanie Mourou-Vikström, *elnök*,

Gilberto Felici,

Kateřina Šimáčková, *bírák*,

és Sophie Piquet, a *Szekció megbízott Hivatalvezető-helyettese*,
tekintettel a következőkre:

az Emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 34. cikke alapján 2019. augusztus 15-én a Bírósághoz egy 1994-ben született, Rotenburg a. d. Fulda településen élő, Sánta Sz. M., Budapesten praktizáló ügyvéd által képviselt iráni állampolgár, M. S. H. (a továbbiakban: kérelmező) által benyújtott 44283/19. számú, Magyarország elleni kérelem;

határozat arról, hogy a kérelemről értesítik a magyar kormányt (a továbbiakban: Kormány), képviseli: Tallódi Z. úr, az Igazságügyi Minisztérium alkalmazottja;

határozat arról, hogy a kérelmező nevét nem hozzák nyilvánosságra;

a felek észrevételei;

miután 2025. január 30-án zárt ülésen tanácskozott,

meghozza az alábbi ítéletet, amelyet aznap elfogadtak:

AZ ÜGY TÁRGYA

1. A kérelmező elmenekült származási országából, Iránból, attól tartva, hogy a hatóságok üldözni fogják, mert az arab kisebbségi mozgalom aktivistája. 2018. január 18-án érkezett a Magyarország és Szerbia határán lévő tompai tranzitónába, ahol menedékjogot kért.

2. Ugyanezen a napon a menekültügyi hatóság elrendelte, hogy a kérelmezőt menedékjog iránti kérelmének elbírálásáig a tompai tranzitónában helyezték el.

3. Menedékjog iránti kérelmét 2018. március 14-én elutasították. Az ügyben fellebbezés alapján eljáró bíróság hatályon kívül helyezte ezt a határozatot, és új eljárásra utasította a menekültügyi hatóságot. A megismételt eljárásban a hatóság 2018. június 1-jén elrendelte a kérelmezőnek a tompai tranzitónában történő elhelyezését, majd 2018. augusztus 21-én elutasította a kérelmező menedékjog iránti kérelmét. A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. február 12-én hatályon kívül helyezte a hatóság határozatát és új eljárást rendelt el. Megállapította továbbá, hogy mire a menekültügyi hatóság 2018. június 1-én másodszor is a tompai tranzitónát jelölte ki a kérelmező tartózkodási helyéül, a menekültügyi eljárás időtartama már meghaladta az észszerűnek tekinthető időtartamot. A bíróság leszögezte, hogy a megismételt eljárásban a hatóság nem jelölhette ki a tranzitónát a kérelmező szálláshelyeként.

4. A menekültügyi hatóság 2019. február 15-én elrendelte a kérelmező Balassagyarmati Községi Szálláshelyre történő áthelyezését. A kérelmező 2019. március 6-án ismeretlen helyre távozott. A 2021 szeptemberében kelt információk szerint jelenleg Németországban tartózkodik.

5. A tompai tranzitciónában a kérelmezőt konténerben helyezték el fiú- és leánytestvérével együtt. Mindegyiküknek külön ágya és szekrénye volt. Nem hagyhatták el részlegüket, kivéve, ha orvosi vagy egyéb találkozóra vitték őket, örök vagy rendőrök kíséretében. Az általános életkörülmények mellett a kérelmező különösen a hőségre, a tranzitciónában biztosított rossz minőségű ételek miatt állítólagosan bekövetkezett súlycsökkenésére, valamint a családi részlegben az éjszaka folyamán tapasztalható nagy zajra panaszkodott, ami megnehezítette az alvást.

6. A kérelmező előadta, hogy a tompai tranzitciónában való fogva tartásának körülményei összeegyeztethetetlenek voltak az Egyezmény 3. cikkében foglalt garanciákkal. Az Egyezmény 3. cikkével összefüggésben a 13. cikk alapján azt kifogásolta, hogy nem volt hatékony jogorvoslati lehetőség az említett körülményekkel szembeni panasztételre. Továbbá azt is kifogásolta, hogy az Egyezmény 5. cikkének 1. és 4. pontját megsértve tartották fogva a tranzitciónában.

A BÍRÓSÁG ÉRTÉKELÉSE

I. AZ EGYEZMÉNY 3. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

7. A menedékkérők fogva tartására és életkörülményeire vonatkozó általános elveket a *Khlaifia és társai kontra Olaszország* ([NK], 16483/12. sz., 158-69. pont, 2016. december 15.) ügyben foglalták össze.

8. Az *Ilias és Ahmed kontra Magyarország* ([NK], 47287/15. sz., 186-94. pont, 2019. november 21.) és az *R.R. és társai kontra Magyarország* (36037/17. sz., 52. pont, 2021. március 2.) esetekben a Bíróság alaposan értékelte a röszkei tranzitcióna általános életkörülményeit. Megállapította, hogy az elhelyezés, a higiénia, valamint az élelmiszerellátás és egészségügyi ellátás tekintetében az életkörülmények általában elfogadhatóak voltak a menedékkérők korlátozott ideig történő tartózkodásához, így ezek a körülmények nem érhetik el a 3. cikk alkalmazásához szükséges súlyossági küszöböt. A Bíróság azonban megállapította, hogy hosszabb időtartam esetén az ilyen életkörülményekkel kapcsolatos problémák ismétlődése és halmozódása szükségszerűen káros következményekkel járna az ezeknek kitett személyekre nézve (ibid., 64. pont; vö. a fent idézett *Ilias és Ahmed*, 193. pont). A Bíróság ezzel kapcsolatban többször megállapította, hogy az idő múlása elsődleges jelentőséggel bír az Egyezmény 3. cikkének alkalmazása szempontjából (lásd a fent hivatkozott *R.R. és társai*, 64. pont és *M.H. és társai kontra Horvátország*, 15670/18. és 43115/18. sz., 199. pont, 2021. november 18.).

9. A Bíróság figyelembe veszi korábbi megállapítását, mely szerint a tompai tranzitzőna általános körülményei nagyon hasonlóak voltak a röszei tranzitzőna körülményeihez, a két zóna lényegében azonos kialakítású volt, és ugyanazokat a szolgáltatásokat nyújtották az ott tartózkodóknak (lásd *H.M. és társai kontra Magyarország*, 38967/17. sz., 17. pont, 2022. június 2.; *N.A. és társai kontra Magyarország* (határozat) [Tanács], 37325/17. sz., 9. pont, 2022. február 1.; *A.A.A. és társai kontra Magyarország* [Tanács], 37327/17. sz., 7. és 9. pont, 2022. június 9.).

10. A kérelmező egyéni helyzetével kapcsolatban a Bíróság megállapítja, hogy 2018 nyarán a kérelmező a tranzitzőnában tartózkodott. A Bíróság hivatkozik az *R.R. és társai kontra Magyarország* ügyben (id. fent, 60. pont) tett korábbi megállapításaira, mely szerint a hőség okozta szenvedést nem lehet alábecsülni, mivel az befolyásolhatja az egyén közérzetét, szélsőséges esetben pedig az egészségét. Tekintettel a konténer méretére, a megfelelő szellőzés hiányára és a korlátozott szabad térre, amely ráadásul ki volt téve a napnak, a Bíróság elfogadja azt az érvelést, hogy a nyári hőség megnehezítette a kérelmező körülményeit, és így ezt figyelembe kell venni a fogva tartási körülmények 3. cikk szerinti értékelése szempontjából (vö. *W.O. és társai kontra Magyarország* [Tanács], 36896/18. sz., 11. pont, 2022. augusztus 25.).

11. A Bíróság azt is figyelembe veszi, hogy a kérelmezőnek tizenhárom hónapon keresztül kellett a fent részletezett körülmények között élnie (lásd a fenti 5. és 10. pontot). A Bíróság ezt az időtartamot különösen hosszúnak találja. Hivatkozik az *R.R. és társai* ügyben idézett CPT-jelentésre (a fent hivatkozott ítélet 30. pontja), amely szerint az életkörülmények mindkét tranzitzőnában alkalmatlanok voltak a külföldi állampolgárok hosszabb ideig – nevezetesen több hétnél hosszabb ideig – történő fogva tartására.

12. Így a fenti két tényező együttes fennállása miatt – a különösen hosszú időtartam, amelyet a kérelmezőnek a fent részletezett és a CPT által hosszabb idejű fogva tartásra alkalmatlan körülmények között kellett eltöltenie – a Bíróság megállapítja, hogy a kifogásolt helyzetben a kérelmező olyan bánásmódnak volt kitéve, amely meghaladta az Egyezmény 3. cikkének alkalmazásához szükséges súlyossági küszöböt (v.ö. *ibid.*, 201. pont, v.ö. *Ilias és Ahmed kontra Magyarország* [NK], 47287/15. sz., 194. pont, 2019. november 21.).

13. Ennélfogva megsértették az Egyezmény 3. cikkét.

II. AZ EGYEZMÉNY 5. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

14. A kérelmező panasza, mely szerint az Egyezmény 5. cikkének 1. és 4. pontját megsértve tartották fogva a tranzitzőnában, hasonló az *R.R. és társai* ügyben vizsgált panaszhoz, ahol a Bíróság megállapította, hogy a kérelmezők közel négy hónapos tartózkodása a tranzitzőnában *de facto* szabadságtól való megfosztásnak minősült (hiv. fent, 74-83. pont). Az egyetlen különbség a két

tényállás között az, hogy a kérelmező tartózkodása a tranzitzónában még hosszabb volt (13 hónap). Így a Bíróság nem találja úgy, hogy a jelen tényállás eltérő következtetést indokolna. Az 5. cikk tehát alkalmazandó. A szóban forgó panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3. a) pontja értelmében, és más okból sem elfogadhatatlan. Ezért azt elfogadhatónak kell nyilvánítani.

15. Tekintettel az összes releváns körülményre, a Bíróság arra a következtetésre jut, hogy a fent kifogásolt tényállás alapján megállapítható az Egyezmény 5. cikk 1. és 4. pontjának megsértése, tekintettel az *R.R. és társai* ügyben hozott ítéletben (hiv. fent 87-92. és 97-99. pont) tett megállapításaira.

III. EGYÉB PANASZOK

16. A kérelmező a 3. cikkel összefüggésben értelmezett 13. cikk alapján panaszt tett a fogva tartásának körülményei elleni hatékony jogorvoslat hiánya miatt is. Tekintettel az ügy tényállására, a felek beadványaira és a fenti megállapításaira, a Bíróság úgy véli, hogy az ügyben felvetett főbb jogi kérdésekkel már foglalkozott, és a fennmaradó panaszokat nem szükséges megvizsgálni (lásd: *Centre for Legal Resources on behalf of Valentin Câmpeanu kontra Románia* [NK], 47848/08. sz., 156. pont, ECHR 2014).

AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

17. A kérelmező 9.500 euró megítélését kérte nem vagyoni kár megtérítése jogcímén és 1.000 eurót kért a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítése jogcímén.

18. A Kormány túlzottnak tartotta és ezért vitatta ezeket a követeléseket.

19. Tekintettel a jelen ügy körülményeire, a Bíróság méltányos mérlegelés alapján 4.500 euró összeget ítél meg a kérelmezőnek nem vagyoni kártérítés jogcímén, mely összeget növelni kell az esetlegesen felszámítandó adó összegével.

20. Tekintettel a birtokában lévő iratokra, a kérelmező Bíróság előtti eljárásban felmerült költségei megtérítése fejében a Bíróság 1.000 euró megítélését tartja észszerűnek, mely összeget növelni kell az esetlegesen felszámítandó adó összegével.

EZEN OKOKBÓL A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG,

1. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 3. cikke és 5. cikkének 1. és 4. pontja szerinti panaszok elfogadhatónak minősülnek;
2. *Megállapítja*, hogy megsértették az Egyezmény 3. cikkét;

3. *Megállapítja*, hogy megsértették az Egyezmény 5. cikkének 1. és 4. pontját;
4. *Megállapítja*, hogy a fennmaradó panaszok elfogadhatóságát és megalapozottságát nem szükséges külön vizsgálni;
5. *Úgy dönt*,
 - (a) hogy az az alperes állam saját pénznemében, a teljesítés időpontjában alkalmazandó árfolyamon átváltva három hónapon belül fizesse meg a kérelmezőnek a következő összegeket:
 - (i) 4.500 (négyezeröttszáz) euró, plusz az esetlegesen felszámítható adó, a nem vagyoni károk tekintetében;
 - (ii) 1.000 (egyezer) euró, plusz a kérelmezőt terhelő esetleges adó, a költségek és kiadások tekintetében;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártától a teljesítésig a fenti összegek után egyszerű kamatot kell fizetni, amelynek mértéke az Európai Központi Bank által a késedelmi időszak alatt alkalmazott marginális hitelkamatláb három százalékponttal növelt mértéke;
6. *Elutasítja* az ezt meghaladó részben a kérelmező méltányos elégtétel iránti kérelmét.

Kelt angol nyelven, közölve írásban 2025. február 27-én a Bíróság Szabályzata 77. § 2. és 3. pontja alapján.

Sophie Piquet
Megbízott Hivatalvezető-helyettes

Stéphanie Mourou-Vikström
Elnök